

Izajáš 60.kapitola, 1.-4.verš: Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě.

List Efezským 3.kapitola, 2.-6.verš: Slyšeli jste o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu udělil kvůli vám: dal mi ve zjevení poznat tajemství, které jsem vám právě několika slovy vypsál. Z toho můžete vyčíst, že jsem porozuměl Kristovu tajemství, které v dřívějších pokoleních nebylo lidem známo, ale nyní je Duchem zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům: že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu Ježíši podíl na zaslíbeních evangelia.

Matoušovo evangelium 2.kapitola, 1.-12.verš: Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém, svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť je psáno u proroka: A ty Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.“ Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

### Bůh se zjevuje v paradoxech

Při počátku nového kalendářního roku chceme mnohdy něco v životě přenastavit. S něčím jsme ve svém jednání, ve způsobu práce, ba i myšlení nebyli spokojeni a nyní je ta správná chvíle začít jinak. Možná, že jsme očekávali změnu u našich blízkých, ale ona se nedostavila. Snažíme se žít svými každodenními úkoly a povinnostmi a vstupuje nám do nich otázka celospolečenská, celoevropská ba celosvětová, totiž migrační či uprchlická vlna. Proměňuje a bude dále ovlivňovat státy, které uprchlíky ve velkém počtu přijímají, ale i nás a další země, které je odmítají. Přemýšlím proč a zatím jsem došla k závěru, že si nechceme nechat rozkývat, znejistět náš současný způsob života. Říkáme si: máme dost vlastních starostí, tolik je toho potřebí ve státě opravit, nedostává se nám na to peněz a totéž platí v soukromém životě. A pokud se máme dobře, tak je to zatím jen chvíli a zasloužili bychom si, abychom si to mohli nějaký čas užívat. Jsou však i lidé, kteří pomáhají, také se daří organizovat a připravovat pomoc. Část pomoci jde i od nás na Ukrajinu, ale budeme zjišťovat dál, jak a kde bychom mohli účinněji pomoci.

Co můžeme jako křesťané dělat? Propojovat svou víru, to, co se učíme z Božího slova, žít jako jednotlivci, ale také víc a víc jako skupiny a spojovat se s dalšími. Přes možné chmury, které před sebou vidíme, k nám dnes mluví Boží slovo velmi povzbudivě. Povstaň, rozjasni se, vzešlo ti světlo, vzešla nad námi Hospodinova sláva. Když Izrael slyšel tato slova poprvé, byl ve vyhnanství, neměl svůj chrám a naděje na návrat se zdála v nedohlednu.

Možná to vidíme podobně: křesťané jsou v menšině, jak bychom mohli ovlivnit společnost? Já vidím, že nejen zrnka změny byla již zaseta, ale i nějaká ta úroda se sklízí. Navíc dnes slyšíme, že nemáme žít jen ve svém křesťanském okruhu, ale máme vyjít mimo něj. I nám se podaří s Boží pomocí ovlivnit lidi mimo tu nejbližší skupinu sester a bratří. Bůh je naší pomocí, zasáhl kdysi mudrce, zasáhne i dnes lidi. Místo, abychom se jich obávali, zvěstujme jim svou prostou víru svou každodenní prací a laskavým slovem a ochotou pomoci všem, kteří ji potřebují. Možná si myslíme, že nemáme dost k rozdávání. Mudrci přinesli dary králi Židů, i nám mnozí, kteří nepatří do křesťanského kruhu, pomoc přinášejí. Od nás se očekává, že ji budeme poctivě rozdávat.

Příběh o mudrcích vypráví, že Bůh se rozhodl zjevit, ukázat všem lidem. Někomu v minulosti, někomu v současnosti a někomu v budoucnosti. Někomu stále. O Božích věcech se nedá mluvit jen obyčejným jazykem, není schopen tu velikost, výjimečnost vyjádřit. A tak slyšíme o Vánocích v pohádkových a zázračných příbězích, ale také v paradoxech: o děťátku, které se narodí v ubohých podmínkách a zároveň o králi, kterého přijdou pozdravit a obdarovat mudrci královskými dary. Tak se Bůh projevuje i v našich životech – jako bezbranný i jako mocný. Dokážeme ho vyznávat, slavit a uctívat ve všech jeho projevech? Učme se to v tom novém roce, v čase nám Bohem darovaném.